

República i salut per a tothom

written by Pere-Joan Cardona | 7 de març de 2017

Aquest article s'emmarca dins la campanya 'Fem futur' de l'Assemblea Nacional Catalana.

Catalunya ha aconseguit reduir a només 40 minuts el temps que triga un pacient amb ictus des del moment que arriba a l'hospital fins que se li aplica el tractament d'urgència. Això ha fet que l'Organització Mundial de la Salut vulgui exportar el model català a tota la Unió Europea. Catalunya també és el primer sistema sanitari europeu que pot detectar la Immunodeficiència Combinada Greu als nounats, una terrible malaltia genètica també coneguda com a "nens bombolla". Són dos exemples de com quan les administracions catalanes tenen llibertat suficient poden posar en pràctica models de referència al món.

Desgraciadament, fins i tot en Salut, un àmbit teòricament transferit en la seva totalitat a la Generalitat, l'Estat boicoteja i aigualeix totes les iniciatives catalanes. Per començar, amb una política devastadora de retallades que obliga a assumir la responsabilitat de la inversió en Salut i Educació a les comunitats autònomes, mentre partides estatals com Defensa s'han mantingut gairebé intactes.

De fet, els contraris a la independència fan gala d'un cinisme inaudit quan neguen les qualitats del nostre sistema sanitari o fan encara una cosa més greu: gosen actuar contra l'estat del benestar i la cohesió social per defensar la seva idea nacional de la unitat de l'Estat ("Les hemos destrozado el sistema sanitario"). És inevitable: la lluita pels drets sempre ha topat, arreu, amb els reaccionaris a qui beneficia l''status quo'. Si no se'n surten, per sort, és gràcies als milers de professionals que, malgrat l'escanyament

pressupostari, cada dia es lleven i treballen amb empena i amb una gran dedicació i sacrifici per servir els seus conciutadans i, malgrat tot, garantir-los un dels millors sistemes sanitaris del món.

Per què molts professionals sanitaris creiem que la independència és el millor instrument per garantir la salut dels nostres conciutadans? La raó de fons és que, a la República Catalana, legislarem d'acord amb les nostres necessitats específiques, sense ser impugnats de forma permanent. Aquesta raó de fons té tres conseqüències operatives: podrem procurar un model de gestió cada cop més eficient, podrem dedicar més part de la riquesa produïda al sistema de salut i podrem recuperar la retribució als professionals del món sanitari.

El projecte de llei d'accés universal a l'assistència sanitària, en tràmit al Parlament, estableix solemnement que totes les persones residents a Catalunya tenen dret a l'assistència sanitària pública a càrrec del Servei Català de la Salut (CatSalut), restablint al nostre territori la universalització de l'assistència sanitària. Un cop aprovada, haurem d'esperar el tradicional recurs al Tribunal Constitucional, que suspendrà automàticament l'esperança de milers de persones durant sis mesos més. Si fóssim independents, la Llei ja estaria en vigor.

La nova República Catalana ens presenta l'oportunitat de convertir la transparència en eix fonamental de la gestió pública, amb la màxima exigència democràtica. Aquesta transparència en l'ús dels recursos públics del nostre sistema sanitari és el que haurà de garantir a tots els ciutadans de Catalunya la millor assistència possible a tots els nivells al llarg del temps.

Qui dubta que, amb la independència, tenim l'oportunitat de fer realitat un sistema sanitari millor? Un sistema on es parli d'inversió més que no pas despesa en Salut? La capacitat

dels professionals catalans, la recerca i la docència al màxim nivell són el fonament d'aquesta aspiració. La construcció de la Salut de la República Catalana ha de permetre crear un sistema de tothom i per a tothom basat en els principis bàsics d'equitat, qualitat, sostenibilitat i universalitat.